

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SISKU

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Županijski sud u Sisku u vijeću za ratni zločin sastavljenom od sudaca toga suda Melite Avedić, kao predsjednika vijeća, te Predraga Jovanić i Alenke Lešić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Željke Velnić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okr. Ivica Mirić radi kaznenog djela iz čl. 120 st. 1 OKZRH, a iz optužnice ŽDO u Sisku broj K-DO-4/09 od 01. travnja 2009. g., nakon održane i zaključene javne i glavne rasprave u nazočnosti zamjenika ŽDO Marijana Zgurić, okrivljenika osobno uz branitelja Domagoja Rupčić, odvjetnika iz Siska, dana 10. lipnja 2010. godine

presudio je

Okr. IVICA MIRIĆ, sin Rade i majke Katice rođ. Božičević, rođen 14. 11. 1955. g. u Sisku, s prebivalištem u Sisku, Novoselska 57, Hrvat, drž. RH, umirovljenik s mjesečnim primanjima od 6.600,00 kn, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, osuđivan, nalazi se u pritvoru Zatvora u Sisku od 02. 03. 2009. g.,

kriv je

što je:

dana 09. listopada 1991. g. kao pripadnik pričuvnog sastava Policijske uprave Sisak, za vrijeme trajanju oružanih sukoba na širem području Siska, nakon što je saznao da se na liječenju u Kliničkom bolničkom centru „Rebro“ u Zagrebu nalazi Miloš Čalić, osoba srpske nacionalnosti, kojega je od ranije poznao jer su živjeli u istoj ulici, u cilju da ga liši života, otišao zajedno sa još dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije te pričuvnim policajcem Ilijom Čakarić i nepoznatom ženskom osobom, kombi vozilom, kojim je upravljao jedan od dvojice nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije, u Klinički bolnički centar „Rebro“ Zagreb, gdje je pričekao Miloša Čalića i rekao mu da pođe s njima, a zatim suprotno odredbama čl. 3 st. 1 toč. a, čl. 13 i 32 IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. i čl. 51 Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. g. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I) od 08. lipnja 1997. g., vraćajući se u pravcu Siska, na dijelu ceste između mjesta Lekenik i Dužica naložio vozaču da skrene s glavne ceste u lijevo na šumski put i zaustavi automobil na kraju tog puta, a zatim sa dvojicom nepoznatih pripadnika pričuvnog sastava policije izvukao Miloša Čalića iz vozila i krenuo s njim prema drvenom mostiću udaljenom oko 50 m od

vozila, gdje je Miloš Čalić usmrćen hicima iz vatrenog oružja samo zbog toga što je bio srpske nacionalnosti, da bi dana 10. listopada 1991. g. tijelo oštećenog bilo pronađeno u šumi Brezovica, predio Kostanja sektor 99 A u kanalu Dužec,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, civilno stanovništvo ubijao,

čime je počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – iz čl. 120 st. 1 OKZRH.

Stoga se okrivljenik Ivica Mirić po čl. 120 st. 1 OKZRH

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 9 (DEVET) GODINA.

Temeljem čl. 63 st. 1 KZ-a, okrivljeniku se u izrečenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 02. ožujka 2009. g. pa nadalje.

Temeljem čl. 122 st. 1 ZKP-a, u vezi čl. 119 st. 1 toč. 1 i 6 ZKP-a, okrivljenik je dužan platiti troškove kaznenog postupka u iznosu od 1.600,00 kn te platiti paušalni iznos od 3.000,00 kn.

Obrazloženje

Činjenično izmijenjenom optužnicom ŽDO u Sisku broj K-DO-4/09 od 07. lipnja 2010. g., stavljeno je na teret okr. Ivici Miriću počinjenje kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – iz čl. 120 st. 1 OKZRH.

Pozvan na očitovanje u smislu čl. 320 st. 3 ZKP-a, okrivljenik Ivica Mirić je izjavio kako se ne smatra krivim za kazneno djelo koje mu optužnicom stavlja na teret pa je temeljem čl. 320 st. 7 ZKP-a ispitao na kraju dokaznog postupka.

U tijeku dokaznog postupka ispitani su svjedoci Predrag Pavlović, Ilija Čakarić, Nada Volf, uz suglasnost stranaka pročitani su iskazi ispitanih svjedoka Ivanke Periček, Danijela Peček, Ivana Vojnić Hajduk, Damira Božičević, Damjana Ivaniš, Željka Gršić, Rade Mihajlović, Vesne Turk, pročitano je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka medicinske struke dr. Steve Kovačević, pročitano je zapisnik o uviđaju od 15. listopada 1991. g., zapisnik o vanjskom pregledu pokojnog od 12. listopada 1991. g., pročitano je izvješće KBC Zagreb od 10. listopada 1991. g., pročitano je izvod iz matične knjige umrlih za pok. Miloša Čalić, pročitano je uvjerenje PU Sisačko-moslavačke od 17. ožujka 1994. g., zapisnik o pretrazi stana i drugih prostorija koje koristi okrivljenik od 02. ožujka 2009. g., zapisnik o pretrazi prijevoznog sredstva okrivljenika od 02. ožujka 2009. g., izvršen je uvid u pismena pod nazivom «Ratni put», pročitano je otpusno pismo okrivljenika iz Medicinskog centra «Dr. Ivo Pedišić» Sisak od mjeseca listopada 1991. g., pročitano je nalaz i mišljenje balističkog vještaka od 08. srpnja 2009. g., pročitano je dopis Uprave za zatvorski sustav, Uprave Zatvora u Sisku

od 25. kolovoza 2009. g., izvršen je uvid u foto-dokumentaciju očevida, izvršen je uvid u kartu «Hrvatskih šuma» d.o.o. – Uprava šuma – Podružnica Sisak, pročitana je izvod iz kaznene i prekršajne evidencije za okrivljenika.

Odbijen je prijedlog zamjenika ŽDO-a za dopunskim ispitivanjem svjedoka Ilije Čakarić na okolnost prepoznavanja osobe Blaža Senković kao nevažan prijedlog te je odbijen prijedlog za ispitivanjem djelatnika policije Adama Garvanović kao nevažan prijedlog, jer navedene činjenice, koje bi ispitivanjem tih svjedoka trebalo utvrditi (sudjelovanje Blaža Senkovića u počinjenju navedenog kaznenog djela, a koji je u međuvremenu umro) nije važno za odlučivanje, kao i ispitivanje svjedoka Adama Garvanović na okolnost premještanja leša pokojnog.

Svjedok Predrag Pavlović, ispitan u istrazi, iskazao je kako je početkom ratnih zbivanja 1991. g. bio pričuvni policajac i raspoređen je na položaje u Novom Selu i Komarevu. Prilikom bombardiranja sela, doživio je veliki stres, radi čega je otpremljen u bolnicu «Rebro» u Zagrebu na odjel psihijatrije – Centar za krizna stanja. Zapovjednik njegove postrojbe je bio okr. Ivica Mirić. U bolnici u Zagrebu bio je nešto više od mjesec dana. Pok. Miloš Čalić je živio u istom selu te je s njima bio u dobrim odnosima. Dok se nalazio u bolnici, slučajno ga je susreo jednog dana pa mu je on ispričao da se nalazi na dnevnoj terapiji u bolnici te da svaki dan ide kod rodbine. Nakon toga su se gotovo svaki dan susretali i družili. Dok se nalazio u bolnici, telefonskim putem je kontaktirao sa centralom komande koja se nalazila u društvenom domu u Novom Selu i razgovarao je sa Damirom Božičević. U nevezanom razgovoru s njim, rekao mu je da se u istoj bolnici nalazi i Miloš Čalić. Telefonski je razgovarao i sa svojim, sada pokojnim, ocem te je i njemu rekao da se u istoj bolnici nalazi i Miloš Čalić. Nakon tjedan dana od razgovora sa Damirom Božičević, nalazio se u krugu bolnice, gdje je sjedio i pušio, kada je primijetio da mu u susret dolaze okrivljenik, Ilija Čakarić i još dvojica muškaraca koje ne poznaje. Svi su bili obučeni u plave uniforme koje je tada nosila pričuvna policija. Sva četvorica su mu prišli i s njim su razgovarali oko desetak minuta i pri tome se nisu raspitivali o Milošu Čalić. Tijekom toga razgovora, pojavio se Miloš Čalić, koji je izlazio iz bolnice, nakon čega je okrivljenik rekao: «Evo ga», te su isti prišli Milošu Čalić, Ilija Čakarić i još jedan nepoznati muškarac uhvatili su ga ispod ruke i povelili ga prema sporednom izlazu iz bolnice. Miloš Čalić pri tome nije pružao nikakav otpor, a okrivljenik je tada bio ispred ili iza ove dvojice koji su uhvatili Miloša Čalića ispod ruke. U blizini sporednog izlaza bio je parkiran automobil – kombi plave boje, kojim vozilom su svi zajedno otišli. Kroz nekoliko dana je čuo da je Miloš Čalić pronađen ubijen u šumi Brezovica. Nakon izlaska iz bolnice i povratka u Novo Selo, susreo se sa okrivljenikom koji mu je prijetio govoreći mu da ne smije nikome reći što je vidio, jer mu je okrivljenik rekao: «Budeš kome govorio, još uvijek radi ovaj prst», pokazujući pri tome na kažiprst kao da njime povlači obarač. Danas mu je jako žao što je uopće bilo kome govorio da se Miloš Čalić, koji je po nacionalnosti bio Srbin, nalazi u bolnici, jer je isti bio dobar čovjek. Sve te četiri uniformirane osobe koje su došle u krug bolnice su bile naoružane i imale su kratko naoružanje, s tim da je okrivljenik imao nešto veći pištolj poput «Magnuma», a jedan od nepoznate dvojice je imao pištolj marke «Škorpion».

Ispitan na glavnoj raspravi od 26. svibnja 2010. g., svjedok Predrag Pavlović je iskazivao suglasno kao tijekom istražnog postupka te je dodao da je kritične zgrade sa okrivljenikom, Ilijom Čakarić i još dvojicom nepoznatih muškaraca, bila i jedna ženska osoba, a sve osobe su bile obučene u šarene vojne uniforme, kakve su nosili pripadnici

hrvatske vojske. Sjeća se da je kritične zgode Ilija Čakarić na rukama imao kožne rukavice, skraćene, «bez prstiju».

Svjedok Ilija Čakarić, ispitan tijekom istražnog postupka, iskazao je kako je u kritičnom vremenskom razdoblju pristupio formacijama koje su bile stacionirane u novoj školi u Komarevu, a niti danas ne zna da li je to bio «ZNG» ili pričuvni sastav policije. Nakon toga, bio je raspoređen u Novoselskoj ulici, gdje je bio zapovjednik jedne izviđačke grupe. Na terenu mu je zapovjednik bio okrivljenik. Ne sjeća se točno datuma, ali je bilo u rujnu ili listopadu 1991. g., kada se nalazio u jednoj kući u Novoselskoj ulici, zaustavilo se jedno kombi vozilo, u kojem se nalazio okrivljenik sa još tri osobe, od kojih su bile dvije muške i jedna ženska osoba starosti oko 20 godina. Prišao je kombi vozilu, nakon čega mu je okrivljenik rekao da ulazi jer da idu na jedno mjesto. Pitao je okrivljenika da li treba uzeti naoružanje, na što mu je ovaj odgovorio da ne treba te je sjeo na jedno od stražnjih sjedala. Na mjestu suvozača je bio okrivljenik, a vozilom je upravljao jedan njemu nepoznat muškarac. Kombi se kretao u smjeru Zagreba, a okrivljenik je počeo pričati kako njego kum Predrag Pavlović ima saznanja da se Miloš Čalić nalazi u bolnici preko dana, a kada završi dan, tada odlazi u Petrinju u vojarnu. Inače, Miloša Čalić je poznavao iz viđenja te nije znao da se ovaj nalazi u bolnici na liječenju. Vozilom su došli u krug bolnice, ne sjeća se koje, te su svi zajedno izašli iz kombija i uputili se prema jednoj klupi, gdje je okrivljenik rekao da će pričekati kuma. K njima je prišao Predrag Pavlović te su počeli razgovarati, da bi se odjednom pojavio Miloš Čalić, koji je izlazio iz bolnice. Miloš Čalić je prepoznao nekoga od njih te im je prišao, nakon čega ga je okrivljenik potapšao po ramenu i rekao mu da ide s njima. Miloš Čalić ga je pitao kuda će ići, nakon čega mu je okrivljenik odgovorio da se ne treba brinuti te su okrivljenik i te dvije nepoznate muške osobe zajedno sa Milošem Čalić krenuli prema kombi vozilu, dok se on zajedno sa djevojkom kretao iza njih. Svi zajedno su ušli u kombi vozilo, s tim da je Miloš Čalić sjeo na zadnje sjedište u kombiju, a na zadnje sjedište je sada sjeo i okrivljenik, dok su na mjestu vozača i suvozača sada bile te dvije nepoznate muške osobe, a on i djevojka su također sjeli na zadnje sjedište. Krenuli su prema Sisku. U kombiju je okrivljenik počeo govoriti Milošu Čaliću da je četnik, da se ovdje liječi a da tamo ubija i tome slično. Što su se više približavali Sisku, situacija je bila sve mučnija i imao je osjećaj da je Miloš Čalić shvatio što će se desiti. U jednom trenutku tijekom vožnje, a to je bilo prije Siska, okrivljenik je rekao da se skrene na šumski put te su nastavili vožnju putovima kroz šumu. Nakon toga, okrivljenik je rekao da se zaustavi vozilo, nakon čega su svi izašli van iz kombi vozila, dok je okrivljenik uzeo «Kalašnjikov». Cijev je uperio prema Milošu Čalić i rekao mu da ide ispred te su svi petero išli iza njega. Kretali su se oko 20-30 m, da bi u jednom trenutku ta djevojka i on ostali sa strane, a njih četvoro su otišli dalje prema jednom drvenom mostu, koji je bio udalje oko 50 m. Začuo je rafalnu paljbu, a zatim 1 ili 2 pojedinačna hica. Nije gledao prema mostu, ali je shvatio da je pucano u Miloša Čalić. Nije vidio da je ubijen, a niti da je ostao živ, uglavnom, Miloš Čalić sa trojicom njih nije se vratio do kombi vozila. Nitko nije ništa pitao za Miloša Čalića te su se vratili u Novo Selo, gdje je on izašao, a ostali su produžili prema društvenom domu u Novom Selu. Nedugo nakon toga, čuo je priču da je Miloš Čalić ubijen i da je pronađen u šumi Brezovica, što mu je bilo neobično, jer zna da su prije ulaska u Sisak skrenuli prema jednoj šumi. Bio je nenaoružan, kao i djevojka, i nije mogao ništa poduzeti pa je pretpostavio da je najbolje da se makne iz te situacije, radi čega je zastao s tom djevojkom, dok su okrivljenik i ta dvojica muškaraca sa Milošem Čalić produžili dalje.

Ispitan na glavnoj raspravi 26. svibnja 2010. g., svjedok Ilija Čakarić iskazivao je jednako kao tijekom istrage te je dodao kako je u potpunosti siguran da pok. Miloš Čalić nije

likvidiran u šumi Brezovica, jer su na putu iz Zagreba prema Sisku skrenuli sa ceste između Dužice i Lekenika u lijevo na šumski put, kojim su se jedno vrijeme vozili. Sve se to događalo u poslijepodnevnom satima, oko 16,00 sati, a kasnije je bio jako iznenađen kada je čuo da je tijelo Miloša Čalića pronađeno u šumi Brezovica. Na navedenom mjestu gdje je Miloš Čalić likvidiran, nalazio se drveni mostić, međutim, ne radi se o drvenom mostiću koji je na fotografiji u foto-dokumentaciji očevida, jer je konstrukcija mostića bila polukružna, a na konstrukciji su se nalazile tzv. oblice a ne daske. Nadalje, iskazao je kako prilikom odvođenja Miloša Čalića iz bolnice «Rebro» nitko ga nije vodio ispod ruke, jer za to nije bilo potrebe iako njegov odlazak iz bolnice nije bio dragovoljan. Nosio je skraćene rukavice od skaja sa tzv. odrezanim prstima, no ne sjeća se da li ih je imao na rukama kritične zgode.

Svjedok Ivanka Periček iskazala je kako je pok. Miloš Čalić bio njezin ujak, koji je prije rata živio u Novom Selu. Početkom ratnih zbivanja na ovom području, isti je ostao živjeti u svojoj kući i raditi u Željezari Sisak, da bi dana 13. rujna 1991. g., dok je on bio na poslu, u njegovu kuću ušlo nekoliko pripadnika hrvatske vojske, tražeći u kući oružje. Budući da su pripadnici hrvatske vojske tražili i njega, odlučio je ne vraćati se kući, već je otišao u Zagreb kod svoje nećakinje Mirjane Toplak Čalić. U Zagrebu je pao u teško depresivno stanje te je 16. rujna 1991. g. otišao u bolnicu «Rebro», Centar za krizna stanja. Prije toga, dana 14. rujna 1991. g. mu je u Novom Selu minirana kuća. U bolnici «Rebro» je bio 10 dana, nakon čega mu je određena dnevna terapija. Dana 09. listopada 1991. g. Mirjana Toplak Čalić joj je rekla kako se Miloš Čalić nije vratio sa terapije. Nazvala je bolnicu i saznala da je toga dana bio na terapiji, ali da je otišao. Kako oštećeni cijelu noć nije došao kući, idućeg dana, tj. dana 10. listopada 1991. g., otišla je u bolnicu, gdje je od dr. Bamburaća saznala da je Miloš Čalić odveden iz bolnice od strane nepoznatih ljudi. Dr. Bamburać je još rekao kako je iz razgovora sa Predragom Pavlović saznao da je jedan od ljudi koji su odveli Miloša Čalić bio okrivljenik. Idući dan je saznala da je Miloš Čalić pronađen mrtav u šumi Brezovica. Poznato joj je da je Miloš Čalić za vrijeme boravka u Zagrebu nazvao mjestu zajednicu u Novom Selu te im objašnjavao kako on nije ništa kriv te je razgovarao i sa okrivljenikom, koji mu je rekao: «Jebem ti majku, gdje si, da te za pola sata dođem ubiti» te mu je još rekao da je on za njega zakon.

Svjedok Danijel Peček iskazao je kako je bio zapovjednik dragovoljaca iz Rijeke, koji su se dragovoljno priključili ZNG-u u Sisku, gdje je bio od 23. kolovoza 1991. g. do sredine listopada 1991. g., a bili su smješteni u Novom Selu u vatrogasnom domu. Glavni zapovjednik u Novom Selu je bio okrivljenik, koji nije poštivao niti jednu odluku Kriznog štaba te ih je sve razbacao po ratnoj zoni. Oni su inzistirali da budu svi skupa, no okrivljenik to nije poštivao, radi čega su ljudi bili nezadovoljni pa su u dogovoru sa Kriznim štabom donijeli odluku da napuste Novo Selo i vrate se u Rijeku. Ne poznaje osobu po imenu Miloš Čalić niti mu je poznato da li je i kako ta osoba stradala.

Svjedok Ivan Vojnić Hajduk iskazao je kako je bio dragovoljac iz Rijeke i u Novom Selu je boravio od 01. listopada 1991. g. do 22. veljače 1992. g. Zapovjednik u Rijeci im je bio Danijel Peček, a u Novom Selu zapovjednik pričuvne policije je bio okr. Ivica Mirić. O stradavanju Miloša Čalić znade po priči Damjana Ivaniš, koji mu je rekao da je okrivljenik otišao u Zagreb u bolnicu «Rebro» i da je odveo Miloša Čalić za vikend u Novo Selo te da je Miloš Čalić tada ubijen, ali mu nije rekao tko ga je ubio i na koji način.

Svjedok Damir Božičević iskazao je kako je još polovinom srpnja 1991. g. pristupio u sastav policije, na čijem čelu je bio okr. Ivica Mirić. Bili su stacionirani u Novom Selu u

vatrogasnom domu, s tim da je on radio na poslovima veziste svaki drugi dan. Sa Predragom Pavlović, za vrijeme dok se ovaj nalazio na liječenju o bolnici «Rebro» u Zagrebu, nije razgovarao, odnosno nije znao da se oštećeni Miloš Čalić nalazi u toj istoj bolnici na liječenju.

Svjedok Damjano Ivaniš iskazao je kako je bio pripadnik pričuvnog sastava policije od 26. 06. 1991. g., kada je imao svega 18 godina, i bio je pripadnik postrojbe koja je bila smještena u Novom Selu. Zapovjednik čitave postrojbe je bio okrivljenik, a u pričuvnom sastavu policije bio do 01. 12. 1991. g., kada je njihova postrojba ušla u sastav hrvatske vojske. Poznao je oštećenog samo iz viđenja i u odnosu na njega bio je starija osoba te se s njim nije nikada družio. O miniranju kuće Miloša Čalić nema nikakvih saznanja, a također o njegovom nestanku iz Novog Sela nema nikakvih saznanja jer se radilo o vremenu kada su Srbi jednostavno nestajali preko noći, a pri tome misli kako su odlazili na drugu stranu pa je pretpostavljao da je i Miloš Čalić otišao na neprijateljsku stranu. Prvi puta je 1999. g. u novinama pročitao da je Miloš Čalić ubijen.

Svjedok Željko Gršić iskazao je kako je u listopadu 1991. g. bio pripadnik pričuvnog sastava policije za posebne namjene, vod Novo Selo, a zapovjednik mu je bio Ivica Mirić. O stradavanju pok. Miloš Čalić nema nikakvih saznanja, a kasnije je čuo da je stradao. Osobno ga nije poznao. Sjeća se da je polovinom rujna 1991. g. ispred škole u Komarevu od eksplozivne naprave stradao okrivljenik, jer ga je pogodio geler. Bio je ranjen u nogu i nakon toga je dugo hodao na štakama.

Svjedok Rade Mihajlović iskazao je kako je tijekom cijelog domovinskog rata boravio u Sisku i ništa mu nije poznato u vezi stradavanja pok. Miloša Čalić. Okrivljenika poznaje te se sjeća da je jedno vrijeme radio kao konobar u restoranu u koji je često navraćao. Početkom siječnja 1992. g. hrvatska policija ga je odvela iz njegove kuće dok je popravljao svoj kamion. Odveli su ga u Mošćenicu u jednu kuću, gdje je bio 4 dana, da bi nakon toga došao okrivljenik i vratio ga kući.

Svjedok Vesna Turk iskazala je kako okrivljenika poznaje jer je bila medicinska sestra u bolnici «Dr. Ivo Pedišić» u Sisku te je isti u rujnu 1991. g. doveden u bolnicu kao ranjenik. Zadobio je prostrijeljnu ranu, a pretpostavlja da je zbog iste ležao najmanje 10 dana. Nakon što je otišao iz bolnice, više ga nije vidjela, a ukoliko je dolazio na previjanje, onda je to bilo u ambulanti a ne na odjelu.

Svjedok Nada Volf iskazala je kako je snaha pok. Miloša Čalića i prije nego što je on nestao, svi zajedno su se nalazili u Čateškim toplicama. Miloš Čalić je svakodnevno iz Čateških toplica odlazio u Zagreb na terapije. Dan prije nestanka je rekao da je u bolnici sreo sina od svog jednog prijatelja iz sela po prezimenu Pavlović. Dan nakon toga, pok. Miloš Čalić je otišao u bolnicu u Zagreb i više se nije vratio. Njegova supruga je odmah pretpostavila da je odveden pa se njegova nećakinja Ivanka Periček išla raspitivati u Zagreb, gdje se liječio, što se s njim dogodilo. Ona se vratila u Sisak zajedno sa šogoricom i djecom i pretpostavljala je da se Miloš Čalić možda nalazi u Zatvoru u Sisku pa su se išle raspitivati na portu u Zatvoru. Pitala je jednog portira da li je Čalić unutra, nakon čega im je on rekao da je Čalić unutra. Pitale su ga da li mu može odnijeti «štek» cigareta, a on je «štek» uzeo i odnio je u krug Zatvora. Nisu tada tražile da vide Miloša Čalića, jer su bile sretne kada su čule da se nalazi u Zatvoru i da je živ. Poslije su saznale od obitelji da je Miloš Čalić ubijen.

Stalni sudski vještak medicinske struke dr. Stevo Kovačević u svom nalazu i mišljenju iskazao je da je sačinio zapisnik o vanjskom pregledu pok. Miloša Čalić dana 11. listopada 1991. g. Tom prilikom je našao dvije prostrijelne rane trupa, od kojih je jedna tekla od lijeve na desnu, a druga od lijeve na desnu stranu, kao i prostrijel lijeve nadlaktice koji je tekao točno u projekciji strijelne rane trupa. Uz mrtvo tijelo je došla i uputnica za vanjski pregled, na kojoj su se nalazili svi podaci tj. ime i prezime, godina rođenja, mjesto i vrijeme pronalaska mrtvog tijela te posljednje prebivalište pokojnika.

Pregledom medicinske dokumentacije okrivljenika, vještak je naveo kako u otpusnom pismu, ispisanom na odjelu za kirurške bolesti Opće bolnice u Sisku, je navedeno da je okrivljenik na tom odjelu boravio od 16. rujna 1991. g. do datuma u kojem nije prepoznatljiv broj dana nego isključivo stoji 10. mjesec 1991. g. i u tom pismu stoji da je pacijent primljen zbog strijelnih rana u području leđa te lijevog bedra. Nakon cijepljenja i obrade rana, smješten je na odjel zbog promatranja. Rane su uredno cijelile te je preporučena kućna njega i redovito previjanje uz eventualnu kiruršku kontrolu. Vezano uz naznaku u medicinskoj dokumentaciji da je pacijent izliječen, liječnik je naveo da uz čitav niz stanja bolesnika nakon liječenja, koje može biti neizliječen, oporavljen i slično, ovdje stoji pojam «izliječen» i smatra da to nije potrebno podrobnije opisivati. Pod tim se smatra da je pacijent bio potpuno izvan opasnosti i da je bio spreman na razne fizičke aktivnosti. Liječnik je naveo kako svaka rana ima svoj tijek zarastanja pa se tako u pravilu šavovi skidaju oko 8 dana po obradi rane, rana zaraštava otprilike oko 2 i pol mjeseca, a tek nakon godine dana je tkivo u cijelosti održano, a navod da je pacijent bio izliječen pretpostavlja i mogućnost fizičke aktivnosti skoro bez nekih većih smetnji.

Iz zapisnika o uviđaju od 15. listopada 1991. g. utvrđeno je da je u šumi zvanj Kostrinja, sektor 99 A, kanal Dužec, pronađen leš u vodi kanala u neposrednoj blizini drvenog mostića.

Iz zapisnika o vanjskom pregledu od 11. listopada 1991. g. iz spisa Kir-573/91 proizlazi da je izvršen vanjski pregled mrtvog tijela pok. Miloša Čalić, koji je pronađen dana 10. listopada 1991. g. u šumi zvanj Kostrinja u kanalu Dužec, ispod drvenog mostića. Vanjskom pregledom utvrđeno je da je Miloš Čalić umro nasilnom smrću od strijelnih rana trupa. Nađeni su znaci dužeg boravka u vodi, a nađene su dvije prostrijelne rane kroz srednji dio trupa, jedna od lijeve strane na desnu, a druga od desne na lijevu te jedan prostrijel kroz lijevu nadlakticu, očito zadan istim projektilom kojim je nanesen prostrijel kroz grudni koš.

Iz izvještaja KBC Zagreb, Psihijatrijske klinike Medicinskog fakulteta od 10. listopada 1991. g., sačinjenog po doc. dr. sc. Jovanu Bamburać proizlazi da je pok. Miloš Čalić bio pacijent na odjelu Klinike te da je dana 09. listopada 1991. g., kao i obično, bio na grupnom tretmanu, izašao izvan Klinike, gdje su ga dočekali pacijent Predrag Pavlović i još neki muškarci, među kojima je bio i mještani okr. Ivica Mirić. U poslijepodnevnim satima, rodbina pok. Miloša Čalić obavijestila je KBC da se pacijent nije vratio kući, a sutradan je o tome obaviještena PP Sisak i dr. Jukić.

Iz uvjerenja od 17. ožujka 1994. g., izdanog od PU Sisačko-moslavačke, proizlazi da je dana 14. rujna 1991. g. oko 01,00 sati, NN počinitelj postavio i aktivirao eksplozivnu napravu u predsoblje kuće Miloša Čalić iz Siska, Novoselska 114, kojom prilikom je kuća u potpunosti uništena.

Iz medicinske dokumentacije za pok. Miloša Čalića od 17. rujna 1991. g. proizlazi da se isti liječio u KBC Zagreb od 17. rujna 1991. g.

Iz izvoda iz matične knjige umrlih utvrđeno je da je pok. Miloš Čalić, rođen 30. siječnja 1942. g. preminuo dana 09. listopada 1991. g.

Iz otpusnog pisma Bolnice «Dr. Ivo Pedišić» Sisak za okr. Ivicu Mirić, proizlazi da je isti zaprimljen u bolnicu dana 16. rujna 1991. g. zbog strijelnih rana u području leđa i lijeve femoralne regije, nakon čega je isti smješten na odjel, da bi nakon toga u mjesecu listopadu 1991. g. bio otpušten na kućnu njegu s preporukom redovitih previjanja rana. Datum otpuštanja nije vidljiv na preslici otpusnog pisma, a koje nije bilo moguće pribaviti u originalu.

Iz zapisnik o vještačenju Centra za krim. vještačenja «Ivan Vučetić» Zagreb proizlazi da ozljede na tijelu pok. Miloša Čalić nisu mogle nastati kao posljedica pucanja rafalnim načinom pucanja iz vatrenog oružja, jer su nastali različiti smjerovi stieljnih kanala kroz tijelo pokojnog. U slučaju rafalnog načina ispaljivanja hitaca, nastali smjerovi stieljnih kanala moraju biti istih pravaca te gotovo paralelno položeni. Navedeno ne isključuje mogućnost da su prostrijelne ozljede mogle nastati vatrenim oružjem koje ima mogućnost reguliranja automatskog i pojedinačnog načina ispaljivanja stieljiva. Na osnovu nastale prostrijelne ozljede grudnog koša i lijeve nadlaktice, moguće je zaključiti da se radilo o projektilu veće kinetičke energije, brzine i probojnosti. Nije moguće zaključivati da su navedene ozljede nastale iz jednog ili dva različita oružja, kao niti o kalibru i vrsti istih, iz kojih su sporni hici bili ispaljeni.

Iz dopisa Uprave za zatvorski sustav Zatvora u Sisku od 25. kolovoza 2009. g. utvrđeno je da se Miloš Čalić, sin Nikole, rođen 30. 01. 1942. g. u Goričkoj, općina Dvor, nije nalazio u Zatvoru u Sisku u listopadu 1991. g., već se u razdoblju od 31. srpnja 1991. g. do 31. listopada 1991. g. u Zatvoru u Sisku nalazio Milan Čalić, rođen 01. lipnja 1958. g. u Dvoru.

U svojoj obrani, danoj na glavnoj raspravi, okrivljenik Ivica Mirić je iskazao kako se već od početka ratnih sukoba u okolici Siska priključio 57. brigadi ZNG-a i bili su stacionirani kod Komareva, gdje je polovinom rujna 1991. g. ranjen. Završio je u bolnici u Sisku i kada je trebao izaći iz bolnice, po njega su došli Ilija Čakarić i još jedan čovjek po imenu Blaž, zatim jedan koji se zvao Joža i jedna djevojka. Oni su mu ujedno rekli da moraju ići u Zagreb po oružje i uniforme koje su trebali dobiti. Krenuo je s njima i došli su u Zagreb do jednog čovjeka koji se zvao Mladen Gložinić, koji im je rekao da nema uniformi za njih, već samo crne uniforme koje oni nisu htjeli uzeti. Tada se sjetio da se u KBC «Rebro» liječi njegov kum Predrag Pavlović pa su svi zajedno otišli u bolnicu kako bi ga posjetili. Tamo su našli Predraga Pavlovića u krugu bolnice i svi zajedno su sjeli za stol. Tada im je Predrag Pavlović rekao da se s njim u bolnici nalazi još jedan čovjek iz Novog Sela i to Miloš Čalić. Pavlović mu je tada rekao da je Miloš Čalić petokolonaš koji je sudjelovao na mnogim skupovima pravoslavaca u Sisku i okolici. Također je rekao da dr. Bamburać koji je liječio Miloša Čalića, bio je stric Jove Bamburaća, koji je bio vođa četničkih postrojbi u Klobučaku. Dok su tako sjedili u krugu bolnice, naišao je Miloš Čalić, kojega je poznao, te ga je pozvao da sjedne s njima za stol. U razgovoru mu je rekao da bi trebao otići u policijsku postaju Sisak na informativni razgovor, kako bi se izjasnio o tome da nema nikakve veze sa četničkim

djelatnostima na njihovom području i da mu je to bolje nego ovako bježati, jer će se na taj način moći vratiti kući, obzirom da su svi pravoslavci, koji su bili solidarni, mogli normalno živjeti na tom području. Pristao je otići s njima u Sisak te su svi zajedno sjeli u kombi i otišli za Sisak, s tim da je on prvi izašao iz kombi vozila pred njihovim štabom u Novom Selu, a ostali su prepratili Miloša Čalić do policijske uprave. Nakon toga je nazvao policijsku upravu i pitao da li je Miloš Čalić tako stigao i oni su rekli da je stigao i da čeka na informativni razgovor. Nikakve veze sa likvidacijom Miloša Čalića nema i ni na kakav način nije odgovoran za njegovu smrt. Dana 13. listopada 1991. g. po njega je došla vojna policija i priveli su ga u policijsku postaju, gdje su mu krim tehničari uzeli parafinsku rukavicu, DNK i pištolj, nakon čega je sve to dostavljeno na vještačenje u Zagreb, no vratio se negativan nalaz. Nakon toga, odveden je u Zagreb na poligrafsko ispitivanje, gdje je bio priveden i Ilija Čakarić. Tijekom vožnje iz Zagreba do Siska, ostala dva muškarca po imenu Blaž i Štef su počeli provocirati Miloša Čalić, no on im je rekao da prekinu jer da je to njegov susjed i oni su ga poslušali. Nije mu jasno zbog čega ga Ilija Čakarić tereti kao počinitelja navedenog kaznenog djela, jer s istim nije u nikakvom sukobu niti svađi, međutim, razmišljajući je došao do zaključka da je Iliji Čakariću oprosteno jedno ubojstvo koje je on počinio tijekom rata na štetu jednog Bošnjaka i vjerojatno mu je rečeno da će mu i ovo biti oprosteno ako bude njega teretio kao počinitelja.

Analizirajući rezultate provedenog dokaznog postupka, pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio kako je okrivljenik počinio kazneno djelo iz čl. 120 st. 1 OKZRH, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

Tijekom postupka nesporno je bilo da se pok. Miloš Čalić u inkriminiranom vremenskom razdoblju liječio u KBC «Rebro» u Zagrebu zbog psihičkih smetnji, uzrokovanih ratnim događanjima na sisačkom području te smetnji uzrokovanih miniranjem njegove obiteljske kuće u Novom Selu.

Navedeno proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka Ivanke Periček, Nade Volf te medicinske dokumentacije KBC «Rebro» iz Zagreba, kao i iz iskaza ispitanog svjedoka Predraga Pavlović.

Također je nesporno da su dana 09. listopada 1991. g. okr. Ivica Mirić i svjedok Ilija Čakarić sa još tri nepoznate osobe, tj. dva pripadnika pričuvnog sastava policije i jednom ženskom osobom, koji su svi bili naoružani, kombi vozilom došli do KBC «Rebro» u Zagrebu, odakle su odveli sada pok. Miloša Čalić u smjeru Siska. To proizlazi iz iskaza ispitanih svjedoka Ilije Čakarić i Predraga Pavlović te iz iskaza okrivljenika, koji priznaje da je Miloš Čalić odveden kritične zgrade iz kruga bolnice.

Ove navode potvrđuje i izvješće dr. Jovana Bamburaća, koji je odmah idućeg dana, tj. 10. listopada 1991. g. sačinio izvješće u kojem je naveo da je pacijent Čalić dana 09. listopada 1991. g. odveden iz bolnice po nepoznatim osobama. Navedeno potvrđuju i ispitaní svjedoci Ivanka Periček i Nada Volf, koje su navele kako se toga dana pok. Miloš Čalić nije vratio kući iz bolnice.

Tijekom postupka je nesporno utvrđeno da se pok. Miloš Čalić nakon miniranje njegove obiteljske kuće i nakon što su ga pripadnici hrvatske vojske tražili u kući u Novom

Selu, smjestio u Zagrebu, odnosno u Čateške toplice, odakle je svakodnevno odlazio na terapiju u KBC «Rebro».

Također je nesporno da je dana 10. listopada 1991. g. mrtvo tijelo Miloša Čalić pronađeno u šumi Brezovica, predio Kostrinja, sektor 99A u kanalu Dužec, sa dvije prostrijelne rane u tijelu, nanesene vatrenim oružjem, a što proizlazi iz zapisnika o uviđaju od 15. listopada 1991. g., iz izvoda iz matične knjige umrlih za pok. Miloša Čalić i zapisnika o vanjskom pregledu pokojnog od 12. listopada 1991. g. te iskaza stalnog sudskog vještaka medicinske struke dr. Steve Kovačević, kao i iz balističkog vještačenja.

Sporno je tko je sudjelovao u likvidaciji pok. Miloša Čalić, odnosno da li je on likvidiran od strane okrivljenika i druga dva nepoznata pripadnika pričuvnog sastava policije, kako to tvrdi ispitanı svjedok Ilija Čakarić, ili je pok. Miloš Čalić živ dovezen u Sisak te predan u Zatvor u Sisku, kako to tvrdi okrivljenik u svojoj obrani.

Sud je u cijelosti poklonio povjerenje iskazu ispitanog svjedoka Ilije Čakarić, koji je opširno, logično i uvjerljivo iskazivao o svim događajima koji su se dešavali kritičnog dana, od njihovog odlaska u KBC «Rebro» u Zagreb, odvođenja Miloša Čalić iz bolnice pa sve do trenutka kada je isti likvidiran na nepoznatom mjestu u šumi između Lekenika i Dužice. Svjedok Ilija Čakarić je kritične zgrade bio zajedno sa okrivljenikom i još tri nepoznate osobe iz pričuvnog sastava policije, koji su kombi vozilom krenuli po Miloša Čalić u Zagreb i vraćali se s njim u smjeru Siska, a nakon toga, po kazivanju istoga, skrenuli u šumu u području između Lekenika i Dužice. Po iskazu ispitanog svjedoka Ilije Čakarić, okrivljenik Ivica Mirić je naredio skretanje vozila na sporedni put između Dužice i Lekenika, nakon toga je naredio i zaustavljanje vozila na nepoznatom mjestu, nakon čega su se okrivljenik i još dvojica nepoznatih uniformiranih osoba uputile prema drvenom mostiću koji se nalazio na tome mjestu, pri čemu je Ilija Čakarić zajedno sa djevojkom zaostao za njima. Iz iskaza svjedoka Ilije Čakarić proizlazi kako je čuo najprije rafalnu paljbu, a zatim jedan ili dva pojedinačna hica, nakon čega su se njih trojica vratili bez Miloša Čalić.

Stoga je sud obranu okrivljenika, u dijelu u kojem navodi kako je pok. Miloš Čalić dovezen u Sisak te da je on izašao iz vozila prvi, a da su ostali trebali predati Miloša Čalić u PP Sisak radi obavijesnog razgovora, ocijenio kao neuvjerljivu i usmjerenu ka izbjegavanju odgovornosti za počinjeno kazneno djelo. Da Miloš Čalić nikada nije predan u PP Sisak, vidljivo je i iz obavijesti Uprave za zatvorski sustav – Zatvora u Sisku, u kojoj stoji da pok. Miloš Čalić nikada nije bio u Zatvoru u Sisku, već je u Zatvoru bila osoba po imenu Milan Čalić. Stoga je i uvjerljiv iskaz ispitanog svjedoka Nade Volf koja je dolaskom u Zatvor u Sisku radi informiranja da li se tu nalazi Miloš Čalić, dobila obavijest da se Čalić tamo nalazi, ali to očigledno nije bio Miloš Čalić već Milan Čalić. Navedeni svjedok Nada Volf je iskazala kako je pitala portira Zatvora da li se u Zatvoru nalazi Čalić, ne navodeći pri tome njegovo ime, nakon čega je i dobila obavijest da se Čalić tu nalazi, sa kojom informacijom je ona bila sretna i zadovoljna te nije postavljala daljnja pitanja portiru, misleći da je u Zatvoru u Sisku Miloš Čalić i da je živ.

Iz iskaza ispitanog svjedoka Predraga Pavlović proizlazi kako je isti, za vrijeme dok se liječio u KBC «Rebro» i nakon što se susreo sa Milošem Čalić u istoj bolnici, telefonskim putem obavijestio Damira Božičevića, koji je tada radio u zapovjedništvu njegove postrojbe

kao vezist, a koje je bilo smješteno u vatrogasnom domu, da se Miloš Čalić nalazi u istoj bolnici u Zagrebu te da se s njim sastaje i druži, na koji način je okrivljenik i saznao gdje se Miloš Čalić nalazio u inkriminiranom vremenskom razdoblju.

Iz iskaza ispitanog svjedoka Ivanke Periček, nećakinje pok. Miloša Čalić, utvrđeno je kako je Miloš Čalić za vrijeme boravka u Zagrebu zvao mjesnu zajednicu te razgovarao sa Ivicom Mirić, koji mu je tada prijetio da će ga ubiti.

Prema tome, imajući u vidu sve navedeno, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio da je u likvidaciji ošt. Miloša Čalić sudjelovao upravo okrivljenik Ivica Mirić, zajedno sa još dva nepoznata pripadnika pričuvnog sastava policije, tj. da je postupao kao supočinitelj. Okrivljenik i još dva pripadnika pričuvnog sastava policije su vodili pok. Miloša Čalić iz kombi vozila dalje prema šumi, okrivljenik je cijelo vrijeme imao uperen «Kalašnjikov» u tijelo Miloša Čalića, a nakon toga je ispaljeno više hitaca iz vatrenog oružja, nakon čega su se okrivljenik i dva nepoznata muškarca vratili do kombi vozila bez Miloša Čalić. Idućeg dana je Miloš Čalić pronađen mrtav u šumi Brezovica. Dakle, u sklopu zajedničkog plana da liše života Miloša Čalić, okrivljenik i dva nepoznata pripadnika pričuvnog sastava policije su zajednički djelovali te su se njihovi doprinosi ostvarenju djela povezali u jednu cjelinu, a koje postupanje rezultira konačnim usmrćenjem Miloša Čalić, bez obzira tko je ispalio smrtonosne hite.

Sud tijekom postupka nije mogao utvrditi na koji način je tijelo pok. Miloša Čalić nakon toga završilo u šumi Brezovica, gdje je i pronađeno idućeg dana, jer navedena činjenica nije odlučujuća činjenica za postojanje navedenog kaznenog djela, jer je tijekom postupka, kako je to već navedeno, nedvojbeno utvrđeno da je pok. Miloš Čalić ubijen na nepoznatom mjestu u šumi između Dužice i Lekenika te i na koji način je ubijen.

Slijedom navedenog, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio kako je okr. Ivica Mirić počinio kazneno djelo protiv civilnog stanovništva iz čl. 120 st. 1 OKZRH na štetu pok. Miloša Čalić, osobe srpske nacionalnosti, pri čemu je sud ocijenio kako je okrivljenik postupao sa izravnom namjerom.

Da je Miloš Čalić likvidiran samo zašto što je bio osoba srpske nacionalnosti, govori činjenica da mu je prethodno minirana kuća u Novom Selu, a koja je bila pod nadzorom hrvatske vojske, kao i iskaz svjedoka Ilije Čakarić da je još u kombi vozilu okrivljenik govorio Milošu Čalić da je četnik, da se danju liječi u bolnici u Zagrebu a noću boravi u vojarni u Petrinji (koje je tada bilo okupirano područje), kao i iz iskaza svjedoka Ivanke Periček, koja je iskazivala o prijetnjama okrivljenika upućenima Milošu Čalić putem telefona, kako će ga ubiti.

Kako je kazneno djelo počinjeno od strane pripadnika pričuvnog sastava policije, a što potvrđuje i sam okrivljenik koji je bio zapovjednik tih postrojbi i to za vrijeme oružanih sukoba između hrvatske vojske i policije i pripadnika paravojnih srpskih formacija na širem području Siska, to ovaj sud smatra kako je okrivljenik svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, jer je u navedenom vremenskom razdoblju postupao u cijelosti protivno Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata i Dopunskog protokola ženevskim konvencijama o zaštiti žrtava

međunarodnih oružanih sukoba, slijedom čega je i osuđen za navedeno kazneno djelo na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina.

Prilikom odmjeravanja kazne, sud se je rukovodio granicama koje su zakonom određene za počinjenje predmetnog kaznenog djela (najmanje 5 godina ili kazna zatvora od 20 godina), stupnjem krivnje, pogibeljnosti djela i svrhom kažnjavanja.

Stoga je sud okrivljeniku kao olakotno cijenio da prije učina navedenog kaznenog djela nije dolazio u sukob sa zakonom, da je bio učesnik domovinskog rata tijekom cijelog njegovog trajanja te da je kao takav višestruko odlikovan. Kao otegotno mu je sud cijenio izraziti intenzitet ugrožavanja zaštićenog dobra kao i okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, a to je činjenica da se Miloš Čalić, kao osoba srpske nacionalnosti, sklonio u Zagreb za vrijeme oružanih sukoba, gdje se osjećao sigurnim te da ga je okrivljenik, zajedno sa ostalima naoružanim i uniformiranim osobama, izveo iz kruga bolnice u Zagrebu, gdje su iz Siska došli po njega.

Stoga je ovaj sud okrivljenika osudio na kaznu zatvora u trajanju od 9 godina, za koju je ocijenio da će se njome postići svrha kažnjavanja, kako u smislu specijalne tako i generalne prevencije, čime bi se u cijelosti postigla svrha kažnjavanja.

Sukladno odredbi čl. 63 KZ-a, sud je okrivljeniku u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 02. ožujka 2009. g. pa nadalje.

Temeljem čl. 122 st. 1 ZKP-a, u vezi čl. 119 st. 1 toč. 1 i 6 ZKP-a, okrivljenik je dužan platiti troškove kaznenog postupka u iznosu od 1.600,00 kn, a koji trošak se sastoji od troška provedenog sudsko-medicinskog vještačenja kao i troškova pristupa sudu svjedoka, kao i platiti paušalni iznos ovom sudu 3.000,00 kn, imajući u vidu složenost predmeta, duljinu trajanja kaznenog postupka i imovno stanje okrivljenika.

Zbog svega navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Sisak, 10. lipnja 2010.

ZAPISNIČAR
Željka Velnić, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Melita Avedić, v.r.

POUKA O PRAVNOM LJJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od primitka ovjerovljenog primjerka iste. Žalba se podnosi pismeno u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Vrhovni sud RH.